МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ЖУРНАЛІСТИКИ
КАФЕДРА ЖУРНАЛІСТИКИ

Кваліфікаційна робота бакалавра

на тему «Концепт українського волонтерства в медіа»

Виконала студентка 4 курсу, групи 6.0612-ж
Спеціальності 061 Журналістика
Освітньої програми «Журналістика»
К. О. Бутенко
Керівник: доцент кафедри журналістики, к. соц. ком, доцент
Рогова Т. А.
Рецензент:
проф., д. соц. ком. Ковпак В. А.

Запоріжжя 2026

ЗМІСТ

Реферат 3
Завдання 5
Вступ 7
Розділ 1. Волонтерство як соціальний і медійний феномен в Україні 9
Розділ 2. Супровідна записка до творчого проєкту 22
2.1 Опис та обґрунтування творчого проєкту 22
2.2 Опис цільової аудиторії та особливостей просування продукту 28
2.3 Формально-змістові характеристики проєкту 29
2.4 Особливості оформлення проєкту 30
2.5 Технічні і програмні засоби. 30
2.6 Зв'язок із творчим доробком (портфоліо) 31
Висновки 32
Список використаних джерел 34
Додаток А. Список матеріалів портфоліо 38
Декларація академічної доброчесності 42
Abstract 43

РЕФЕРАТ

Тема кваліфікаційної роботи бакалавра: Концепт українського волонтерства в медіа.

Обсяг основного тексту: 30 сторінок

Кількість використаних джерел – 31

Мета роботи – проаналізувати концепт українського волонтерства в медіа та виявити особливості його репрезентації у сучасному інформаційному просторі.

Для досягнення мети дослідження виконано такі **завдання**: 1) проаналізовано теоретичні підходи до поняття волонтерства та медіаконцепту в журналістикознавстві; 2) охарактеризовано особливості розвитку українського волонтерства в умовах війни; 3) визначено журналістські прийоми та засоби формування медіаобразу волонтера; 4) розглянуто образ волонтера в сучасному медіапросторі.

Об'єкт дослідження – авторський медіапроєкт про досвід подолання наслідків війни, реалізований у форматі інтерв'ю з психологинею благодійного фонду «Схід SOS» та ветераном НГУ.

Предмет дослідження – інструменти та методи створення аналітичного й публіцистичного контенту про волонтерські ініціативи, що спрямовані на трансформацію суспільного сприйняття інклюзії та ментального здоров'я.

Формально-змістові характеристики проєкту. Творчий проєкт має публіцистичний характер і реалізований у жанрі двох інтерв'ю. Спрямований на комплексне дослідження трансформації волонтерського руху та механізмів ветеранської адаптації в умовах повномасштабної війни. Проєкт містить два епізоди, опублікованих на YouTube-каналі «Юніверс ТБ». Хронометраж першого епізоду становить 24 хв 52 с, другого 31 хв 52 с.

Проєкт складається з тематичних випусків, кожен з яких розкриває окремий аспект життєстійкості суспільства: від професійної психологічної допомоги у межах діяльності благодійних фондів до процесів фізичної

реабілітації та соціальної інклюзії військовослужбовців.

Під час роботи було важливо створити безпечну атмосферу, щоб убезпечити героїв від повторного переживання травми (ретравматизації). Для цього було заздалегідь обговорено всі чутливі теми; у процесі діалогу уникали болючих запитань-тригерів і подбали про спокійні, затишні умови під час зйомки. Такий підхід допоміг побудувати щиру та довірливу розмову. У спілкуванні акцент був на активному слуханні та глибокому інтерв'ю. Завдяки цьому герої змогли відкрито поділитися складним досвідом без жодного психологічного тиску.

Аналітична цінність роботи полягає у систематизації практичних методик реабілітації та психологічної стабілізації, що дозволяє розглядати цей медіапродукт як приклад соціальної публіцистики, що надає аудиторії дієві інструменти підтримки та формує нові орієнтири в українському медіапросторі.

Ключові слова: волонтерство, медіаобраз, медіапрезентація, журналістика, громадська думка, інформаційний простір.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет журналістики
Кафедра журналістики
Рівень вищої освіти – бакалавр
Спеціальності 061 Журналістика
Освітня програма «Журналістика»

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри
_____Тернова А. І.
«08» г р у д н я 2025 року

ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ БАКАЛАВРА СТУДЕНТЦІ

Бутенко Катерині Олександрівні

1 Тема роботи «Концепт українського волонтерства в медіа»
керівник роботи – Рогова Тетяна Анатоліївна, доцент, канд. соц. ком.
затверджені наказом ЗНУ від «08» грудня 2025 року № 1776-с

2 Строк подання студентом роботи – 10.06.2026.

3 Вихідні дані до роботи – наукові праці українських і зарубіжних дослідників, присвячені проблематиці волонтерства, розвитку громадянського суспільства та ролі медіа в умовах війни, зокрема: О. Головка, Р. Драпушка, П. Горінова, Ю. Мартинюк, О. Паславської, Л. Ременнік, Н. Хворостянової.

4 Зміст розрахунково-пояснювальної записки: 1) проаналізувати теоретичні підходи до поняття волонтерства та медіаконцепту в журналістикознавстві; 2) охарактеризувати особливості розвитку українського волонтерства в умовах війни; 3) визначити журналістські прийоми та засоби формування медіаобразу волонтера; 4) розглянути образ волонтера в сучасному медіапросторі.

5 Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Завдання видав (дата і підпис)	Завдання прийняв (підпис)
Вступ	Рогова Т.А. доц.	01.02.2026	
1 розділ	Рогова Т.А. доц.	02.02.2026	
2 розділ	Рогова Т.А. доц.	20.05.2026	
Висновки	Рогова Т.А. доц.	21.05.2026	

6 Дата видачі завдання _____08.12.2025

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1	Скласти графік виконання роботи, визначити мету, завдання, об’єкт, предмет дослідження	08.12.2025	Виконано
2	Написати попередній варіант вступу і змісту. Дібрати наукову літературу, визначити емпіричні джерела	01.02.2026	Виконано
3	Опрацювати літературу, написати теоретичну частину, оформити список використаних джерел	02.02.2026	Виконано
4	Створити творчий проєкт, скласти його опис та обґрунтування	19.05.2026	Виконано
5	Сформувати список творчого доробку, написати практичну частину	20.05.2026	Виконано
6	Сформувати висновки	21.05.2026	Виконано
7	Оформити всі додатки	21.05.2026	Виконано
8	Пройти рецензування	03.06.2026	Виконано
9	Виправити недоліки оформлення та здати на кафедру	03.06.2026	Виконано

Студентка _____ К. О. Бутенко

Керівник роботи _____ Т. А. Рогова

Нормоконтроль пройдено
Нормоконтролер _____ Романюк Н. В.

ВСТУП

У сучасному інформаційному суспільстві медіа відіграють ключову роль у формуванні громадської думки, суспільних цінностей та уявлень про важливі соціальні явища. В умовах повномасштабної збройної агресії Російської Федерації проти України, що розпочалася у 2022 році, особливого значення набуло волонтерство як феномен громадянського спротиву, солідарності та самоорганізації суспільства. Український добровольчий рух став не лише реальною опорою для Збройних сил України та цивільного населення, а й важливим об’єктом медіарепрезентації.

Українські медіа показують дану діяльність через різні жанри та форми подачі: новини, телесюжети, аналітичні матеріали, пости у соцмережах. Так формується загальне уявлення про волонтерів, яке впливає на те, як люди їх сприймають в Україні та за кордоном. Медіа не тільки повідомляють факти, а й роблять певний акцент на особистих історіях, емоціях і символах, що допомагає створювати стійкий образ активіста, тому важливо дослідити, як саме подається ця тема, і на які моменти звертають увагу журналісти.

У матеріалах волонтери часто подаються як герої або приклад активної громадянської позиції. Водночас деякі важливі проблеми, наприклад емоційне вигорання, нестача ресурсів чи складні персональні етичні ситуації, майже не висвітлюються. Таке нерівномірне представлення допомагає зрозуміти, на що медіа роблять акцент і як це впливає на формування уявлень у суспільстві.

Раніше науковий інтерес до теми волонтерства в медіапросторі був невеликий – суспільство не мало гострої потреби у висвітленні цієї теми, а кількість інформаційних приводів для публікацій була обмеженою. Волонтерська діяльність не мала такого суспільного резонансу, і медіа рідко приділяли їй увагу.Більшість наукових праць зосереджується або на загальних аспектах волонтерської діяльності (М. Дійков, Р. Драпушко, П. Горінов, О. Головко, Д. Нагорна), або на історико-правових аспектах становлення волонтерства (О. Паславська, М. Дійков), залишаючи поза увагою системний

аналіз медіарепрезентацій волонтерства як окремого соціального феномена.

Окремі аспекти проблематики медіавідображення волонтерства вже розглядалися в сучасній українській науковій думці. Зокрема, у працях, присвячених ролі медіа в умовах війни, аналізується формування образів героїзму, громадянської відповідальності та національної єдності. Дослідники звертають увагу на вплив емоційної складової журналістських матеріалів, використання персональних історій та візуальних образів для посилення комунікативного ефекту. Втім, питання концептуалізації волонтерства як цілісного медіаобразу потребує подальшого аналізу, що обумовлює **актуальність** обраної теми.

Мета дослідження – проаналізувати концепт українського волонтерства в медіа та виявити особливості його репрезентації у сучасному інформаційному просторі.

Для досягнення мети дослідження виконано такі **завдання:**

1) проаналізовано теоретичні підходи до поняття волонтерства та медіаконцепту в журналістикознавстві;

2) охарактеризовано особливості розвитку українського волонтерства в умовах війни;

3) визначено журналістські прийоми та засоби формування медіаобразу волонтера;

4) розглянуто образ волонтера в сучасному медіапросторі.

Об’єкт дослідження – авторський медіапроєкт про досвід подолання наслідків війни, реалізований у форматі інтерв’ю з психологинею благодійного фонду «Схід SOS» та ветераном НГУ.

Предмет дослідження – інструменти та методи створення аналітичного й публіцистичного контенту про волонтерські ініціативи, що спрямовані на трансформацію суспільного сприйняття інклюзії та ментального здоров’я.

Структура роботи: Кваліфікаційна робота бакалавра складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаної літератури із 31 позиції, вміщених на 4 сторінках. Загальний обсяг роботи складає 44 сторінки.

РОЗДІЛ 1
ВОЛОНТЕРСТВО ЯК СОЦІАЛЬНИЙ І МЕДІЙНИЙ ФЕНОМЕН В УКРАЇНІ

В Україні волонтерська служба визначається як «добровільна, неоплачувана діяльність, що здійснюється в інтересах суспільства і має соціальні, гуманітарні, культурні або освітні цілі на користь суспільства». Таке визначення надає Національна соціальна служба України [22].

Дослідники П. Горінов та Р. Драпушко стверджують, що волонтерство є однією з ключових форм громадянської активності, яка має значний вплив на формування соціального капіталу та розвиток місцевих громад. Вони підкреслюють, що це явище не лише обмежується окремими особистими ініціативами, а й постає як потужний соціально значущий фактор, який активно впливає на процеси соціальної взаємодії, взаєморозуміння та самоорганізації населення в різних соціальних контекстах. Волонтерство, за їх словами, виходить за межі простого бажання допомогти, адже воно формує мережі довіри, співпраці та підтримки між людьми, що в свою чергу сприяє створенню більш згуртованих спільнот. Автори також підкреслюють, що участь громадян у волонтерській діяльності та науковій роботі свідчить про їхню активну роль у вирішенні соціальних проблем і сприяє відповідальності за спільне благо. Доброчинність відіграє важливу функцію соціалізації, сприяючи розвитку навичок співпраці, організаційних компетенцій та соціальної активності індивідів [8, с. 115]. Ми повністю поділяємо думку дослідників про те, що волонтерська діяльність є ключовою у формуванні громадянської культури. В нинішніх умовах, коли Україна потерпає від виснажливої війни, волонтерство – це не лише спосіб організації благодійної діяльності, а й шлях до об’єднання людей суспільно корисною справою.

На переконання Д. Нагорної, яка у своїй статті висвітлює питання про залучення молоді до волонтерства, у суспільстві воно виконує інтегративну роль, оскільки сприяє розширенню комунікативного простору між громадянами та

зміцнює взаємну довіру на рівні місцевих громад. У рамках волонтерської практики соціальні актори об’єднуються навколо спільних цілей, активізують колективні дії та підвищують ефективність громадської участі. Встановлення стабільних неформальних контактів під час волонтерської діяльності створює умови для накопичення соціального капіталу, що, своєю чергою, є важливим активом для стабільності громади та її адаптації до суспільних змін [21, с. 341]. Зазначимо, що волонтерство сьогодні набуває різних форм, що й підтверджує адаптивність цього явища.

Волонтери, як зазначає О. Семеног, здійснюють посередницьку, превентивну, соціально-педагогічну та інформаційно-освітню діяльність, оскільки їхня робота охоплює не лише надання допомоги, а й сприяння соціальній взаємодії між різними демографічними групами. Такі зусилля допомагають формувати громадянську відповідальність, ідею взаємодопомоги та підвищують залученість населення в соціально важливі процеси [26, с. 258]. Звідси ми можемо зробити висновок про те, що волонтерство – це комплексна діяльність, яка поєднує різні види та напрямки допомоги тим, хто її потребує в наш час.

Це підтверджується у науковій статті Ю. Мартинюк, в якій оцінюється роль волонтерства у зміцненні соціальної згуртованості та громадянської участі. Як зазначає авторка, «участь у волонтерських ініціативах сприяє формуванню активної громадянської позиції та відповідального ставлення до соціально значущих процесів» [19, с. 207]. Дослідниця стверджує, що одним із ключових чинників сталого функціонування громадянського суспільства є усвідомлення значущості особистого внеску.

У своїх історичних та правових дослідженнях науковиця О. Паславська зазначає, що благодійна та добровільна діяльність на українських землях має глибоке історичне підґрунтя, яке простежується через численні етапи розвитку українського суспільства. Вона відзначає, що характер неурядових організацій як національного явища змінювався протягом часу національного відродження, що є важливим періодом у становленні української нації. Цей процес тривав до

організованих форм суспільної допомоги, які формувалися в умовах соціальних та політичних трансформацій, відзначаючи важливість соціальної згуртованості та відповідальності. За словами дослідниці, ці історичні передумови сформували підґрунтя для виникнення сучасного волонтерства та прототипу системної громадянської активності в Україні, що свідчить про тісний зв'язок між минулим та сучасністю [23, с. 26]. Відтак сьогодні волонтерство як важливий напрямок суспільної діяльності – це результат тривалої еволюції, який склався за роки розвитку української державності.

Розглянемо історичні передумови розвитку волонтерства. Наприкінці XIX століття спостерігаємо появу перших благодійних та культурно-освітніх товариств, таких як «Просвіта», які відігравали важливу роль у наданні добровільної допомоги сиротам, малозабезпеченим сім'ям та активно залучалися до освітньої діяльності. Ці організації створювали інфраструктуру для розвитку суспільної активності, що мала значний вплив на становлення соціальних норм і цінностей в українському суспільстві. Такі організації не лише виконували суспільнокорисну функцію, а й сприяли взаємодії та згуртованості в громадах, забезпечуючи міцну основу для подальшого розвитку громадянської активності [24, с. 696].

У період Української революції 1917-1918 рр., як вказують Г. Кучеров і А. Скрипник, сільські осередки «Просвіти» Правобережної України активно розвивали позашкільну освіту, організовували бібліотеки, курси для дорослих, культурно-просвітницькі заходи та співпрацювали з освітніми установами, що сприяло підвищенню рівня громадської самоорганізації населення та поширенню національної свідомості [16, с. 38]. Саме ці заходи стали першоосновою волонтерської діяльності, яка запроваджена в Україні сьогодні. Іншими словами, ці заходи послугували ідеологічним фундаментом, в рамках якого можна було об’єднувати людей спільною справою, корисною для розвитку тогочасного соціуму.

У той час добровільна діяльність часто поєднувалася з культурними та освітніми ініціативами, підкреслюючи різноманітність мотивацій серед

учасників, встановлюючи історичну основу сучасного волонтерського руху в Україні. Через такі заходи вони набували досвіду в організації спільних дій, відчуття відповідальності за суспільне благо та основу для традицій волонтерської допомоги, які згодом перетворилися на систематичні волонтерські практики [8, с. 114]. З часом ці заходи, як стверджує О. Семеног, почали охоплювати не лише культурну та освітню сферу, а й соціальну, гуманітарну та безпекову діяльність. Це свідчить про поступову трансформацію волонтерства з локальної благодійної ініціативи в важливий елемент громадянського суспільства та суспільної самоорганізації [26, с. 259]. Таким чином, комплексний характер волонтерської діяльності був започаткований ще тоді, коли благодійність лиш набувала розповсюдження.

Дослідниці Н. Хворостянова та Л. Ременнік зазначають, що в радянський період розвитку добровільної діяльності, під впливом державної ідеології та адміністративних регуляторних механізмів, волонтерство зазнало суттєвих змін. Вони визнають це явище як «соціалістичне волонтерство», що означає «поєднання безоплатної допомоги з елементами примусу та централізованого контролю» [29, с. 285]. Така практика сформувала специфічне розуміння добровільної участі в суспільному житті, в рамках якого ініціативи громадян підпорядковувалися державним цілям та ідеологічним настановам.

Зазначені ініціативи, попри зв’язок із громадянським обов’язком та державними програмами, передбачали добровільну безкорисливу допомогу та розширення соціальних контактів. Це зумовило сприйняття добровільної участі в соціальних процесах у пострадянський період. Історична практика вказує на важливість врахування організаційного дизайну та соціальних звичаїв у ефективності соціально вигідних починань. Як зазначають дослідники, ці типи волонтерства відрізняються від сучасних заходів, оскільки благодійні зусилля сьогодні обертаються навколо принципів свободи вибору та особистої мотивації. Радянський період містив сліди колективної взаємодопомоги та соціальної участі, які продовжують впливати на сучасні форми громадянської активності в Україні [29, с. 285]. Радянський етап розвитку волонтерства також став

важливою ланком у еволюції форм суспільно корисною ініціативи, а тому має місце у контексті даного дослідження.

Після здобуття Україною незалежності у 1991 році волонтерська діяльність почала активно розвиватися в межах громадських організацій, благодійних фондів і неприбуткових об'єднань. За дослідженнями О. Головка, уже в 1990-2000-х роках значна увага приділялася підтримці дитячих будинків, малозабезпечених сімей та інших соціально вразливих груп населення. Такі ініціативи стали свідченням поступового переходу від радянської моделі колективної допомоги до сучасного формату добровільної та безоплатної підтримки, характерного для розвиненого громадянського суспільства. Участь людей у волонтерських програмах сприяла усвідомленню власної ролі в житті громади, а також дала змогу інституціям громадянського суспільства накопичити соціальний досвід і ресурси, які згодом стали підґрунтям для розвитку сучасного українського волонтерства [6, с. 11]. У той час, коли українське суспільство перебувало на перехідному етапі між радянською системою і незалежністю, зачатки волонтерської діяльності були вкрай важливими, оскільки в такий спосіб об'єднувалися не лише суспільні зусилля, а й формувалися осередки однодумців.

Волонтерство в Україні розвивалося поступово, і держава це визнавала. У 2003 році волонтерська праця вперше отримала офіційний статус у сфері соціальних послуг, а у 2011-му прийняли окремий Закон «Про волонтерську діяльність», який закріпив основні принципи та напрями цієї роботи [6]. Поява і затвердження цього закону – це чи не найважливіше досягнення системи волонтерської діяльності в Україні, що дало змогу офіційно закріпити за нею правовий статус і вивести її на принципово новий рівень, залучити більшу кількість людей.

Особливе місце благодійність зайняла на початку 2010-х років, і саме тоді вона стала для багатьох українців головним способом діяти, а не просто спостерігати. Під час Революції гідності 2013-2014 років сотні тисяч людей долучилися до допомоги протестувальникам: хтось займався логістикою, хтось

медициною чи гуманітарними потребами, хтось поширював інформацію. Усе це, як пише М. Дійков, трималося на тимчасових ініціативах, мережах пунктів збору допомоги та онлайн-інструментах, через які люди координувалися між собою [10]. Етап розвитку волонтерства під час Революції гідності також був досить важливим, оскільки він дав змогу великій кількості людей добровільно долучитися до історично значимих процесів.

Так, як зазначили дослідники Д. Горєлов і О. Корнієвський, події 2014 року стали переломним моментом для українського волонтерського руху: тоді як у 2010 році лише 5% населення було залучено до волонтерської діяльності, після Революції гідності цей показник досяг 23%. Відбулася глибока перебудова громадянського сприйняття та соціальної солідарності серед громадян України [7, с. 12]. Таким чином, даний історичний етап вплинув не лише на розвитку громадянськості та патріотизму, а й на такі вагомі явища, як благодійність та добровільна участь у волонтерській діяльності.

Були створені системні механізми самоорганізації, які дозволили тисячам учасників спільно діяти в рамках різноманітних заходів без необхідності високого рівня керівництва. Це призвело до зростання значущості волонтерської участі як важливого елемента громадянської солідарності. Одночасно після початку бойових дій на Донбасі, відзначалося збільшення волонтерської допомоги армії в зоні АТО/ООС. Збір коштів, постачання обладнання та медичних засобів, гуманітарна підтримка солдатів і їхніх родин, а також надання базових послуг стали органічною частиною гуманітарної соціальної відповіді на конфлікт [27]. Це був знаковий період, коли волонтерський рух почав сприйматися не лише як форма благодійності, а й як один із механізмів швидкої реакції суспільства на гуманітарні та безпекові виклики.

З початком повномасштабної війни в Україні у 2022 році волонтерський рух здобув ще більшу значимість, відіграючи важливу роль у багатьох критичних секторах. Використовуючи задокументовані дані, волонтери активно долучалися до надання гуманітарної допомоги, організації пунктів обігріву та евакуації для цивільного населення [31]. У 2022 році Всеукраїнська благодійна

організація «Товариство Червоного Хреста України» повідомила про активну участь волонтерів у наданні медичної підтримки пораненим, створенні мобільних клінік та постачанні медичного обладнання, що стало надзвичайно важливим у зонах бойових дій [4]. Тоді, на хвилі підйому національної свідомості, чи не кожен українець свідомого віку долучався до тих чи інших форм волонтерської діяльності. Кожен, хто мав хоча б мінімальну можливість, прагнув допомогти як постраждалим, так і армії.

Так, волонтери активно надавали логістичну допомогу Збройним Силам України, забезпечуючи доставку обладнання, боєприпасів та засобів індивідуального захисту, що, за даними офіційного сайту благодійної організації «Реактивна Пошта» (2022), значно підвищило оперативну ефективність військових підрозділів [2]. Окрім цього, добровільна діяльність охоплювала психосоціальну підтримку, включаючи консультування цивільного та військового персоналу та професійне психологічне навчання, що допомагало постраждалим відновити психоемоційну стабільність [1]. Саме психосоціальна підтримка дала змогу багатьом постраждалим знайти внутрішні опори та ресурси для життя.

Для аналізу того, як волонтерська діяльність висвітлюється в українських медіа під час війни, важливо спиратися на емпіричні дані та наукові дослідження. Статистика та аналіз медіа показали, що волонтерські мережі під час війни координували допомогу набагато ефективніше, ніж державні органи, швидко об’єднуючи ресурси та надаючи гуманітарну і медичну підтримку в кризових ситуаціях. Робота громадян та їхня довіра до ініціатив сприяли розвитку громадянського суспільства та підвищенню ефективності волонтерських кампаній [6, с. 13]. В цілому дана модель функціонує і сьогодні, коли війна триває уже п’ятий рік.

Теорія масової комунікації розглядає медіа не тільки засобом передачі інформації, а ще й як активного учасника соціальної реальності. Як сформулював В. Різун, мас-медіа мають сильний вплив і дію на суспільну свідомість через проєкцію образів явищ і подій, а також формування ціннісних орієнтацій

аудиторії [25, с. 55]. Ми погоджуємося з думкою автора про суттєвий вплив мас-медіа на свідомість суспільства, але маємо за потрібне вказати на те, що цей вплив може мати різні форми і різні наслідки. Відтак медіа відіграють надзвичайно важливу, ключову та визначальну роль у тому, як саме суспільство в цілому сприймає волонтерство, добровільну діяльність та різноманітні ініціативи, що здійснюються на засадах добровільності та безоплатності. Через широкий спектр медіа-ресурсів, до яких належать новини, тематичні репортажі, соціальні мережі, аналітичні матеріали, журналістські розслідування, статті, інтерв'ю, а також телевізійні та радіопередачі, журналісти та медіа- фахівці не просто надають інформацію про окремі волонтерські дії, заходи чи ініціативи, а й активно формують уявлення та свідомість громадян щодо значущості цих дій [13, с. 332]. Активне, систематичне висвітлення результатів волонтерської діяльності, як показує сучасна практика, допомагає залучати небайдужих людей і допомагати тих, хто відчуває у цьому потребу.

Не менш вагому роль у цих процесах відіграє кіберкультура – один із маркерів цифровізації. «Кіберкультура покликана сформувати особистість інформаційного суспільства, яка має активну громадянську позицію, несе відповідальність за свою взаємодію з інформаційним середовищем, є переконаною у більшій значущості інформації та знань для вирішення широкого кола соціальних і особистісних проблем», – зазначає В. Ковпак [15, с. 133]. У контексті висвітлення волонтерської діяльності це означає, що здатність аудиторії критично сприймати та розширювати інформацію про волонтерські ініціативи залежить від рівня її медіаграмотності.

Саме через таке медійне висвітлення відбувається системна мобілізація громадян, стимулюється їхня участь у добровільних ініціативах та посилюється розвиток соціальних мереж, які об'єднують людей у спільноти взаємодопомоги. Як зазначає М. Голуб, «медіа стають не просто джерелом інформації, а активними учасниками процесу формування громадянського середовища, допомагаючи людям об'єднуватися навколо спільних цінностей та цілей» [5]. Таким чином, авторка також притримується позиції, що медіа перестають бути

виключно розважальними чи інформувальними джерелами. З кожним роком вони стають все більш суспільно корисними та дієвими інструментами у об’єднанні нації.

За даними Інституту масової інформації (2023 рік), майже кожен третій матеріал у місцевих онлайн-виданнях, близько 38%, так чи інакше стосується волонтерства або громадської активності. Утім, якщо придивитися до конкретних регіонів, реальний стан справ є значно стриманішим. Моніторинг у Волинській, Одеській та Запорізькій областях показав: регіональні медіа здебільшого пишуть про місцеві ініціативи та підтримку військових, тоді як міжнародні проєкти й особисті волонтерські історії трапляються значно рідше. У цифрах це виглядає так: на Волині з майже 1400 опублікованих новин волонтерській темі присвячено 3,5 %, в Одесі – близько 3%, у Запорізькій області – приблизно 4% [5]. У виданнях, які активніше слідкують за темою, як-от запорізький Inform.zp.ua: матеріали з тегом «волонтери» виходять три-сім разів на тиждень. Для регіону з такою насиченою волонтерською діяльністю це доволі небагато [3]. Ці дані дають змогу стверджувати, що висвітлення подій, пов’язаних з волонтерської діяльністю, є локально нерівномірним і не відповідає ступеню кризи у регіонах.

Отже, наведені дані свідчать про суттєву невідповідність між реальним масштабом волонтерської діяльності та рівнем її представленості в регіональних медіа. Дослідники пояснюють це редакційними пріоритетами: видання схильні зосереджуватися на темах, воєнній проблематиці та резонансних місцевих подіях, тоді як інші форми громадянської участі попри їхню широку залученість залишаються на периферії медійного простору. Водночас наявні дані підтверджують, що навіть систематичне висвітлення місцевих волонтерських ініціатив позитивно впливає на громадянську активність: сприяє поширенню інформації про можливості участі, підвищує обізнаність населення та створює умови для формування сталої культури волонтерства на рівні громади.

У більшості випадків матеріали про волонтерство в регіональних онлайн-медіа представлені у форматі коротких новин або репортажів про організацію

зборів коштів, передачу гуманітарної допомоги чи реалізацію місцевих ініціатив. Поряд із цим помітну роль відіграють благодійні марафони та спеціальні телевізійні трансляції, у яких передбачена пряма участь запрошених гостей, обговорення актуальної ситуації в режимі реального часу, а також взаємодія з аудиторією через інтерактивні інструменти, QR-коди та посилання для збору коштів [11, с. 351]. Такі формати виходять за межі суто інформаційної функції: вони створюють простір для реальної участі глядачів і читачів у волонтерській діяльності, перетворюючи медіа на активного учасника громадянського життя [12, с. 87]. Таким чином, це підтверджує інтегративність сучасних медіа, та їхню адаптивність до поточних реалій.

Водночас навіть ці формати здебільшого залишаються на рівні опису подій і рідко пропонують глибший погляд на процеси, що стоять за ними, або їхні довгострокові наслідки для суспільства. У результаті аудиторія отримує швидку та актуальну картину того, що відбувається, однак не завжди має можливість повною мірою усвідомити реальний масштаб волонтерського руху та його значення для розвитку громадянського суспільства в Україні [5]. Це, на нашу думку, є істотною проблемою, яка не отримує ефективних прикладних рішень.

Довгі аналітичні матеріали про практики волонтерства зустрічаються рідше, ніж короткі новинні історії, і зазвичай з’являються на спеціалізованих платформах або публічних. У новинному секторі успішним прикладом є Ukraïner: ЗМІ, засноване у 2016 році журналістом Богданом Логвиненком медіа, яке висвітлює українські історії з різних регіонів; журналісти та команда активно залучають місцевих волонтерів для допомоги у підготовці матеріалів, створенні відео та написанні текстів про регіональні ініціативи та позиції. Автори дослідження [14], такі як Ірина Мельник та Олександр Шевченко, активно залучені до створення матеріалів. І хоча ці методи розуміння волонтерства, засновані на рекомендаціях платформи Mediamaker, дещо менше представлені у новинних стрічках, вони дозволяють ширшій аудиторії дізнатися, як виглядає волонтерство.

Згідно з даними Інституту масової інформації, практично всі матеріали про

волонтерство є оперативними (за винятком інтерв'ю) головним чином тому, що традиційні медіа «пріоритезували» надання інформації якомога швидше. Це свідчить про те, що в умовах сучасного інформаційного потоку, коли новини змінюються з неймовірною швидкістю, волонтерська діяльність стає все більш помітною. Хоча більш детальна інформація могла б дати більш глибоке розуміння ситуації, виключаючи вузьку аудиторію [5]. Помітність інформації, пов'язаної з волонтерством, дає підґрунтя для того, щоб кожна окрема людина, яка залучена у події власного життя, не залишалася осторонь.

Волонтерські організації також іноді підпадають під порядок денний публічних дебатів, принаймні щодо того, наскільки прозорими є їхні збори коштів і наскільки сильна довіра до них з боку суспільства. Це питання викликає занепокоєння у багатьох, адже прозорість і довіра – це ключові аспекти в успішній реалізації благодійних ініціатив. Обговорення відображають цікавість до волонтерського сектору, бо ж медіа виконують критично важливу роль у формуванні суспільного погляду на волонтерський рух. Варто не тільки висвітлювати роботу волонтерів, але й підкреслювати їхні виклики – це дозволить громадськості краще усвідомлювати, з чим стикаються ці організації [9]. Попри наявність кейсів, які вказують на недобросовісне ставлення волонтерів до своєї діяльності, вона не стає більш значимою, а роль медіа у цьому процесі – менш вагомою.

Головною умовою визначення впливу медіа є рівень інформаційної культури людини та суспільства загалом. Інформаційна культура особистості визначає позицію, що ґрунтується на динамічній громадянській залученості та належному ставленні до інформаційного середовища, тобто є умовою формування єдиного українського простору та його національної комунікації [15, с. 132]. Коли журналістика працює над тим, щоб урівноважувати й розширювати оповідь про волонтерство, медіаграмотність аудиторії, сформована на цьому, може допомогти оцінити, чи здатні вони критично опрацьовувати те, що стає загальновідомим фактом.

У статті М. Федорова окреслено, що ініціація волонтерської діяльності в

основному оцінювалася з точки зору кризових обставин, наявних соціальних проблем та необхідності швидкого реагування на військові проблеми в Україні. В таких умовах волонтерський рух був важливим елементом соціального опору та самоорганізації громади [28, с. 73]. Дана тенденція спостерігається у сьогодні, коли суспільство демонструє неабияку об’єднаність.

Опитування журналістів та медіаекспертів мало на меті створити інструменти, які могли б допомогти місцевим новинним організаціям, змінити підхід, а й зміцнити зв'язки в громадах. Це підкреслює розуміння в журналістських колах, що висвітлення волонтерства – не лише інформація, а й частина соціального капіталу, надійна основа довіри та солідарності, яка дозволяє суспільству стати більш стійким під час криз (ІРМІ, НСЖУ та ГО «Сприяння міжкультурному співробітництву», 2025) [3]. Ми виражаємо повну згоду з ідеєю про те, що потрібно ще більш ґрунтовно висвітлювати волонтерську діяльність і формувати у суспільстві розуміння важливості допомоги.

Серед тих медіаакторів в українському інформаційному просторі [18] одним з головних гравців (тобто осіб, організацій або установ, які створюють, поширюють або інтерпретують медіа, формуючи інформаційний простір) є Медіа Центр Україна. Це незалежна комунікаційна медіаплатформа, створена у 2022 році у відповідь на виклик повномасштабного вторгнення. Центр служить комунікаційним майданчиком для журналістів, громадських діячів та професіоналів, надаючи брифінги, панельні дискусії та інші публічні заходи, які роблять висвітлення актуальних соціальних питань та формування єдиного інформаційного простору більш ефективними [20, с. 21]. Розглянемо й діяльність інших організацій.

PIJL (Лабораторія журналістики суспільного інтересу) є ще одним прикладом гарної ініціативи, створеної у 2020 році українськими журналістами та дослідниками. Вона зосереджується на розробці матеріалів, спрямованих на конструктивне висвітлення соціальних проблем та аналіз впливу волонтерських ініціатив на розвиток місцевих громад. Лабораторія об'єднує науковців у галузі

журналістики, соціології та комунікацій і має на меті поширення стратегій висвітлення важливих соціальних питань.

Питання журналістської етики у висвітленні чутливих соціальних проблем є вкрай важливим. За словами В. Іванова та В. Сердюка, дотримання етичних норм є не лише професійним обов'язком журналіста, а й запорукою довіри з боку аудиторії до засобів масової інформації та збереженням людської гідності людей, які фігурують у їхніх матеріалах [17]. Опора на загальні принципи журналістської етики – одне з найважливіших правил поведінки медіа у сучасному інформаційному просторі, і з цим складно не погодитися.

Підходячи до цього комплексно, журналісти та редактори можуть навчитися ефективніше висвітлювати волонтерську роботу. Це означає перевірку фактів, щоб уникнути поширення неправдивої інформації; звернення уваги на людські історії, які показують, наскільки важливою є допомога; і здатність балансувати між швидкісною подачею новин та дотриманням високих етичних стандартів, щоб не наражати на небезпеку волонтерську роботу та волонтерів через розголошення місцевості чи облич. Журналісти повинні не лише розповідати про події, а й показувати вплив волонтерства на життя людей і громади, а також обговорювати виклики та успіхи цих ініціатив.

Такі принципи служать для того, щоб зберегти журналістику як актуальною в умовах нагальних обставин, так і відповідальною щодо людей і того, як матеріали будуть представлені у світі. Дотримання правил не лише призводить до довіри до медіа, а й створює умови для залучення громадян та збільшення соціального капіталу. Це тому, що хороші новини про волонтерство не лише інформують, а й об'єднують людей.

Отже, волонтерська діяльність в Україні еволюціонувала від місцевих благодійних ініціатив до масштабного руху, відіграючи важливу роль у війні. У сучасній Україні волонтерство є важливим соціальним фактором згуртованості, соціальної стійкості та наполегливості. Медіа мають великий вплив на громадську думку про добродійство і можуть впливати на популяризацію волонтерської діяльності та залучення громадян до соціально важливих заходів.

РОЗДІЛ 2
СУПРОВІДНА ЗАПИСКА ДО ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ

2.1. Опис та обґрунтування творчого проєкту

Творчим проєктом до кваліфікаційної роботи стала серія інтерв’ю з психологинею благодійного фонду «Схід SOS» та ветераном Національної гвардії України. Матеріали створені у форматі відеоінтерв’ю та опубліковані на YouTube-каналі навчальної медіаплатформи «Юніверс-ТБ», що функціонує на базі навчальної лабораторії телевізійної журналістики у відкритому доступі, завдяки чому є можливість їхнього перегляду широкою аудиторією без обмежень. Перше інтерв'ю з психологинею було опубліковано 4 травня 2026 року, друге, з ветераном Національної гвардії України – 19 травня 2026 року.

Продукт реалізовано у формі двох відеоінтерв’ю, які були заздалегідь сплановані та об’єднані спільною тематикою. Основний фокус проєкту спрямований на висвітлення актуальних соціальних процесів, пов’язаних із війною в Україні, а саме: психологічної підтримки населення, досвіду людей, які безпосередньо стикнулися з воєнними діями, а також процесу їхньої адаптації до нових життєвих умов. Обраний формат інтерв’ю дозволяє не лише передати інформацію, а й створити ефект безпосередньої присутності, що є важливим у висвітленні чутливих та емоційно складних тем. Саме тому відеоформат був обраний як основний інструмент реалізації творчого задуму.

Працюючи над концепцією випусків, було визначено, що ключовими елементами, які необхідно обговорити для розкриття теми волонтерства, психологічної підтримки та адаптації, будуть такі аспекти:

а) досвід життя та професійної діяльності до повномасштабного вторгнення;

б) особисті історії зіткнення з війною та обставини, що змусили змінити фах або долучитися до допомоги країні;

в) методики психологічної стабілізації та реабілітації, які є доступними для широкого загалу;

г) виклики інклюзивності міського середовища та готовність суспільства до взаємодії з людьми, що мають видимі або невидимі наслідки війни;

д) роль суспільної підтримки та взаємодопомоги у процесі відновлення.

Під час підготовки проєкту ми особливо зосередилися на відборі героїв, свідомо обираючи представників двох різних сфер, психологічної допомоги та військового досвіду, щоб комплексно розкрити вплив війни на людину як у професійному, так і в особистісному вимірі.

Перший випуск проєкту (триває 24:52) – це студійна розмова з психологинею благодійного фонду «Схід SOS» Світланою Копаницею. Ми зосередилися на тому, як підтримати людей під час війни, як допомогти дітям упоратися з травмами від обстрілів і як реагувати на гострий стрес. Також Світлана поділилася власним досвідом евакуації та життя в окупації (0:44).

Було надзвичайно важливо, щоб гості було комфортно, адже вона ділилася дуже особистими й болючими спогадами про виїзд із рідного міста (0:44). Ми працювали за принципом «не нашкодь»: заздалегідь обговорили всі чутливі теми, відмовилися від несподіваних запитань-тригерів. Завдяки технікам активного слухання та формату неспішного інтерв'ю нам вдалося побудувати теплий, відвертий діалог без жодного психологічного тиску.

Інтерв’ю створювалося як експертно-публіцистичний матеріал, основна мета якого – показати, яку важливу роль відіграють волонтерські організації у підтримці психічного здоров’я населення під час війни. Вибір пані Світлани як героїні був не випадковим: вона має великий професійний досвід роботи з людьми, які пережили окупацію, евакуацію та бойові дії. Особливу увагу під час розмови ми приділили тому, як змінюється психологічний стан українців протягом війни, як психіка адаптується до постійної небезпеки, а також роботі мобільних команд психологічної допомоги.

Важливою частиною інтерв’ю стала тема дитячої психології та наслідків стресу у дітей. Пані Світлана розповіла про особливості дитячих регресивних реакцій на прикладі власних дітей, кризові стани та прояви самоушкоджень у підлітків. Вона наголосила, що такі прояви не варто засуджувати, а потрібно

надавати професійну підтримку та системно працювати з дітьми. Також Світлана поділилася практичними порадами, як стабілізувати емоційний стан: дихальні вправи, техніки «заземлення» – вони можуть бути корисними для кожного.

Інтерв'ю виконувало не лише інформаційну, а й практичну, підтримуючу функцію. Світлана бачить свою роботу як соціальну місію – підтримувати життєстійкість людей. Вона також поділилася власним досвідом виїзду з окупованої території, що допомагає їй краще розуміти емоції та переживання своїх підопічних.

Особливо цінними були частини розмови про дитячі психологічні травми та кризові реакції. Незважаючи на складність тем, психологиня зберігала спокій і професіоналізм, що допомагало відчути довіру та робило інтерв'ю не лише пізнавальним, а й підтримуючим для глядачів.

Під час запису ми використовували емпатичний підхід, адже багато тем стосувалися травматичного досвіду, втрати дому, окупації та кризових станів. Тому було важливо створити безпечну атмосферу, щоб фахівчиня могла відверто говорити про складні речі, не відчуваючи надмірного емоційного навантаження. Спокійний темп розмови та зважені питання дали можливість не лише розкрити проблеми, а й поговорити про шляхи подолання психологічних криз.

Техніко-технологічні характеристики та монтажні рішення випуску

Для зйомки обрали класичний середній перший план. Це дозволило сфокусуватися на обличчях героїв, їхніх емоціях і невербальних реакціях, що створювало ефект «присутності» й дозволило встановити довіру під час перегляду. Світло в основному було природним і м'яким, це допомогло позбутися різких тіней, створити атмосферу відкритості та спокою.

Монтаж відео будувався за хронологічним принципом, щоб зберегти природний хід розмови і не порушити цілісність сприйняття матеріалу. Переважали прямі «склейки», які додавали динаміки, але не відволікали уваги. Окремо потурбувалися про графічне оформлення: у відео були титри та плажки, які представляли героїв та пояснювали, що відбувається на вставлених фрагментах поверх голосу героїні.

Другий випуск медіапроєкту (хронометраж 31:52) присвячений темі адаптації ветеранів та реабілітації після важких поранень. Це студійна розмова з ветераном Національної гвардії України Іваном, який ділиться своєю історією: від роботи вчителем і вихователем у Запорізькому козацькому ліцеї до служби у штурмовому підрозділі, пережитих клінічних смертей, поранення та втрати кінцівки й ока. Головний фокус розмови зосереджено на зміні ідентичності воїна, сприйнятті суспільством людей із видимими травмами війни та практичних інструментах медичної й психологічної реабілітації (зокрема, ефективності дзеркальної терапії при фантомних болях).

Композиційно епізод має чітку та завершену медійну рамку. На початку відео використано прийом динамічного гачка, короткий інтригуючий тизер із найемоційнішими цитатами героя. Фінал випуску містить потужний публіцистичний підсумок: моє пряме звернення та заклик Івана до цивільного населення з порадами, як правильно взаємодіяти з людьми на протезах.

Формат випуску вибрали у жанрі біографічного інтерв'ю, де основна увага була зосереджена не лише на подіях війни, а й на особистісній трансформації героя, його життєвому досвіді та адаптації до нових умов життя після отриманих травм.

На початку розмови Іван поділився своїм довоєнним життям. Він розповів про роботу вчителем фізичної культури, власні життєві цінності і про те, як прийняв свідоме рішення долучитися до захисту країни після початку повномасштабного вторгнення. Такий композиційний підхід дав змогу створити яскравий контраст між мирним, буденним життям і реальністю війни – це допомогло підкреслити свідомий вибір героя та його відчуття відповідальності перед суспільством.

Велику частину інтерв'ю було присвячено безпосередньому бойовому досвіду ветерана. Іван детально описав події на Запорізькому напрямку, розповів про обставини отримання важких поранень, а також про те, як пережив дві клінічні смерті. Незважаючи на драматизм і складність цих спогадів, герой говорив з стриманістю і впевненістю, без зайвих емоцій чи надмірного

акцентування на власних стражданнях, навпаки наповнюючи розмову власним позитивом. Така манера розповіді створює сильний емоційний вплив на аудиторію й дозволяє глядачам краще усвідомити масштаби випробувань, які доводиться витримувати українським військовим.

Особливу увагу було приділено темі реабілітації й відновлення після поранень. Іван розповів про свій досвід проходження фізичної реабілітації, про адаптацію до протеза, а також про боротьбу з фантомними болями, які залишаються після втрати кінцівки. Він поділився також інформацією про дзеркальну терапію, що допомагає у боротьбі з цими болями, а також розказав про щоденні виклики і труднощі, з якими стикається під час активного життя. Важливо, що тема реабілітації подана була не як суто медична проблема, а як продовження внутрішньої боротьби й волі героя до повернення до повноцінного життя й соціальної активності.

В інтерв'ю також була приділена окрема увага питанню інклюзивності міського простору та ставленню суспільства до ветеранів з інвалідністю. Іван підкреслив проблеми безбар'єрності, психологічного сприйняття людей з видимими наслідками війни, а також потребу формування більш відкритого, толерантного й адаптованого суспільства. Завдяки його досвіду ці питання були представлені не абстрактними проблемами, а як реальні щоденні виклики, з якими ветерани стикаються після повернення з фронту.

Вразила щирість і внутрішня стійкість героя. Одна з фраз пана Івана «якщо залишився живий, значить ти потрібен» стала одним із ключових послань усього випуску. Завдяки таким словам і глибоким особистим роздумам інтерв'ю набуло не лише інформаційного, а й мотиваційного, суспільно важливого характеру.

Під час запису ми обрали наративну модель з мінімальним втручанням журналіста у розмову. Основну увагу приділяли вільному викладу думок героя, що допомогло зберегти природність мовлення і максимально передати автентичність його історії. Запитання були побудовані так, щоб поступово розкрити героя від довоєнного життя до фронтового досвіду та подальшої адаптації після поранення.

Під час зйомки переважно використовували загальний план й природне освітлення, що допомагало глядачеві сфокусуватися на словах, міміці та емоціях героя. Відсутність складних монтажних прийомів і надмірної динаміки підтримувала спокійну, довірливу атмосферу розмови і посилювала документальний характер матеріалу.

Окремо відзначимо важливу роль таких інтерв'ю у сучасному українському інформаційному просторі. Через особисті історії ветеранів медіа інформують суспільство не лише про наслідки війни, а також можуть формувати розуміння необхідності реабілітації, інклюзії й психологічної підтримки військових як після повернення додому, так і під час їхньої служби. Такі матеріали сприяють розвитку емпатії, підвищенню уваги до проблем ветеранів, а також формують більш відповідальне ставлення суспільства до людей, які пройшли через бойові випробування.

Зйомка відео здійснена цифровою камерою. Для запису звуку використовувався зовнішній мікрофон. Окремо ми записували питання на диктофон, а потім синхронізували їх під час монтажу, щоб все звучало природно і злагоджено. Під час зйомки застосовували інші плани: загальні, середні та крупні, щоб відео було динамічним і глядач міг краще відчути емоції героїв. Також додавали перебивки, щоб уникнути одноманітності та приховати монтажні склейки. Монтаж здійснювали в програмах VN Video Editor та CapCut. Для автоматичних субтитрів використовували Captions. На етапі постпродакшну ми синхронізували звук, зробили базову кольорокорекцію, прибрали в аудіо зайвий шум.

Сам монтаж побудований так, що кадри з героєм вибудовуються з додатковими відео, що робить розповідь живою та легшою для сприйняття. Переходи між сценами має прямі склейки без зайвих ефектів. В оформленні є плашки та субтитри, або комфортніше був перегляд.

2.2. Опис цільової аудиторії та особливостей просування продукту

Розроблені та опубліковані відеоінтерв'ю були спрямовані на широке та різнопланове коло глядачів, оскільки тематика війни, волонтерської діяльності, психологічної підтримки та адаптації ветеранів нині є актуальною для значної частини українського суспільства. З огляду на це, потенційною аудиторією проєкту є як молодь і студенти, так і дорослі різного віку, професій і соціального статусу.

Насамперед, матеріали орієнтовані на цивільних осіб, які прагнуть глибше зрозуміти психологічні наслідки війни, специфіку роботи волонтерських організацій, а також труднощі, з якими стикаються військові та ветерани після повернення з фронту. Особливий інтерес проєкт може викликати у студентської аудиторії, адже молоде покоління нині активно споживає відеоконтент у соціальних мережах і на цифрових платформах, а також часто бере участь у волонтерських і громадських ініціативах.

Крім того, потенційною аудиторією є військовослужбовці, ветерани, волонтери, психологи, медичні працівники та інші фахівці, які безпосередньо працюють із наслідками війни. Інтерв'ю зі Світланою, психологинею благодійного фонду «Схід SOS», може бути корисним для тих, хто потребує психологічної підтримки, або для фахівців, що цікавляться темою ментального здоров'я в умовах війни. У той же час, випуск із ветераном Іваном дає змогу глибше усвідомити процес адаптації військових після поранень, проблеми інклюзивності та особливості повернення ветеранів до мирного життя.

Важливою складовою проєкту є його емоційна доступність для аудиторії. Завдяки особистим історіям героїв, глядачі не лише отримують інформацію, а й емоційно залучаються у проблематику, що підсилює довіру до матеріалу. З цієї причини формат інтерв'ю було обрано як один із найбільш ефективних способів комунікації.

Основною платформою для публікації інтерв'ю став YouTube, оскільки цей сервіс забезпечує відкритий доступ до контенту, широкі можливості для його поширення та взаємодії з аудиторією через коментарі, лайки й алгоритми

рекомендацій.

Показову роль у поширенні матеріалів відіграла довіра до героїв інтерв'ю. Після публікації відео були надіслані самим учасникам проєкту та розповсюджені серед їхнього професійного і особистого кола, що сприяло органічному охопленню аудиторії, зацікавленої у темах волонтерства, психологічної підтримки та ветеранського досвіду.

Формат соціально орієнтованих інтерв'ю має величезний потенціал для розвитку активного громадянського суспільства. Коли ми показуємо реальні історії війни, реабілітації та взаємодопомоги, це не просто інформує глядача. Такі матеріали вчать емпатії, привертають увагу до щоденних викликів ветеранів і волонтерів, а також спонукають аудиторію замислитися над своєю роллю в цих процесах.

Проєкт з'явився у відкритому доступі в травні 2026 року. Перший випуск, розмову з психологинею фонду «Схід SOS» Світланою Копаницею ми опублікували на YouTube-каналі «Юніверс ТБ» 4 травня. Наразі він набрав 29 переглядів. Другий епізод з ветераном НГУ Іваном глядачі побачили 19 травня, і це відео викликало більший відгук – 64 перегляди. Загалом цикл інтерв'ю набрав 93 перегляди. Аналітика каналу показала, що проєкт знайшов свою аудиторію серед тих, для кого ці теми є близькими. Нашими основними глядачами стали військові та ветерани, студенти, а також колеги наших героїв.

2.3. Формально-змістові характеристики проєкту

Створений відеопродукт розміщено на платформі YouTube у вільному доступі. Це забезпечує його безперешкодне поширення і перегляд широкою аудиторією. До кожного інтерв'ю додано назву, опис змісту, тематичні ключові слова та короткий вступ, який допомагає глядачеві орієнтуватися в основних ідеях розмови.

Проєкт складається з двох відеоінтерв'ю, об'єднаних спільною тематикою – вплив війни на людину через досвід психологічної підтримки та адаптації ветеранів. Кожен випуск має власний зміст і сюжет, але разом вони дають цілісне

уявлення про різні сторони життя суспільства в умовах війни.

Структура інтерв'ю побудована так, що інформація поступово розгортається: від загального життєвого контексту героїв до їхнього професійного чи бойового досвіду, а також роздумів про пережите. Такий підхід допомагає поступово занурити глядача в тему і полегшує сприйняття матеріалу. У кожному випуску передбачено візуальне оформлення, зокрема титри з ім'ям героя та його роллю (психолог, ветеран). Це структурує інформацію та робить її зрозумілішою для глядачів.

2.4. Особливості оформлення проєкту

Головна увага приділена тому, щоб візуальна та структурна подача матеріалу не відволікала від змісту інтерв'ю, а навпаки, посилювала його сприйняття та емоційний вплив. Колірна і світлова гама відео збережена у природних відтінках бежевого, коричневого та сірого, без надмірного використання постобробки, що підкреслює справжність матеріалу. Особливий акцент зроблено на живому спілкуванні, емоціях героїв та їхніх невербальних реакціях, які є важливою складовою сприйняття інтерв'ю як жанру.

Оформлення також характеризується мінімалістичним монтажем. Відео не містить складних візуальних ефектів, динамічних переходів чи надлишкової графіки, бо це могло б відволікати увагу від основного змісту. Натомість застосовані базові монтажні прийоми, які зберігають логіку розмови та природний темп інтерв'ю.

2.5. Технічні і програмні засоби

Інтерв'ю з героями проєкту проводилися у змішаному форматі запису. Візуальна частина матеріалу знімалася за допомогою камери, що забезпечувало дотримання базових правил композиції кадру. Аудіозапис відповідей респондентів здійснювали через зовнішній мікрофон, що дозволяло отримати чисте звучання голосу та мінімізувати сторонні шуми. Запитання інтерв'юера записували окремо на мобільний застосунок «Диктофон», що допомагало

забезпечити повноту запису розмови та було зручним для подальшого монтажу.

Монтаж відео виконували у програмах VN Video Editor та CapCut, здійснювали базову обробку, синхронізацію аудіо з відео, а також обрізку і структурування матеріалу за логікою викладу. Для додавання субтитрів і автоматичного розпізнавання мовлення використовували сервіс Captions AI, що підвищувало доступність контенту і покращувало сприйняття аудиторією. Готовий відеоконтент було розміщено на платформі YouTube, обраній як основний майданчик завдяки широкій аудиторії та зручності доступу.

2.6. Зв’язок із творчим доробком (портфоліо)

До портфоліо входить аудіовізуальний і текстовий контент, створений під час навчання в університеті. Загалом це 26 робіт: з них 20 – відеоматеріалів та 6 інтернет-публікацій на важливі суспільні теми.

Під час підготовки кожного матеріалу спочатку працювала над темою: шукала й опрацьовувала інформацію, спілкувалася з героями, організовувала зйомки, готувала питання для інтерв’ю. Створення відео включало написання сценарію, зйомку, запис звуку, монтаж, а також додавання титрів і субтитрів.

ВИСНОВКИ

У межах кваліфікаційної роботи було досліджено концепт українського волонтерства в медіа та особливості його представленості в сучасному інформаційному просторі. Аналіз показав, що волонтерство в Україні – не просто форма громадянської участі, а важливий соціальний феномен, який суттєво змінився під впливом історичних подій, зокрема повномасштабної війни.

У теоретичній частині теорії розвитку волонтерського руху в Україні від локальних ініціатив взаємодопомоги до масштабно організованого руху, що став одним із ключових чинників стійкості українського суспільства. Особлива увага приділена ролі медіа у формуванні образів волонтерів, їхньої діяльності та соціальної ролі.

Аналіз наукових джерел і медіапрактик показав, що засоби масової інформації роблять важливу роль у створенні медіаобразу волонтерства. Через новини, інтерв’ю, аналітичні матеріали та соціальні мережі формується як позитивне ставлення так і часткове висвітлення окремих проблемних моментів їхньої роботи. Аналіз образу волонтера в сучасному медіапросторі показує, що регіональні онлайн-медіа здебільшого віддають перевагу написанню коротких новин і репортажів. Образ благодійників зазвичай в таких повідомленнях більш героїзований та позитивний. за лаштунками лишається емоційна складова, брак ресурсів та етичні виклики з якими стикаються учасники волотерського руху. Аналітичні та публіцистичні матеріали, в яких розкриваються процеси волонтерської діяльності трапляються значно рідше. Через це образ волонтера є неповним, він надихає аудиторію, але в той же час недостатньо показує важливі складові цієї сфери.

Практична частина роботи включала створення творчого проекту у форматі серії інтерв'ю, присвячених психологічній підтримці та досвіду ветеранів. Проект продемонстрував застосування журналістських методів у роботі з чутливими соціальними темами.

За час навчання на факультеті журналістики ЗНУ було створено творчий

доробок, що налічує 26 одиниць контенту, серед яких 20 відеоробіт і шість інтернет-публікацій. Аналіз портфоліо засвідчив поступовий розвиток і вдосконалення професійних навичок у журналістиці, зокрема у підготовці матеріалів, роботі з героями, створених сценаріїв, зйомках та монтажі.

У підсумку дослідження підтверджено, що ефективне висвітлення теми волонтерства в медіа потребує поєднання інформаційної, аналітичної та емоційної складових. Важливо не тільки швидко інформувати аудиторію, а так само глибше розкрити соціальне значення волонтерської діяльності, її вплив на суспільні процеси та формування громадянської свідомості.

Поставлена в роботу мета та завдання були виконані. Дослідження дозволило проаналізувати концепт українського волонтера в медіа та визначити особливості його репрезентацій в сочасному інформаційному просторі, а також продемонструвало практичний потенціал журналістики у створенні якісного, соціально важливого контенту на чутливі теми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Благодійний фонд «Разом для України». Центри психологічної підтримки «РАЗОМ з тобою» : офіційний сайт. URL: https://razomztoboyu.org/ (дата звернення: 01.02.2026).

2. БО «Реактивна пошта» : офіційний сайт. URL: https://reactivepost.org/ (дата звернення: 01.02.2026).

3. Волонтерство. *Inform.zp.ua*. URL: https://www.inform.zp.ua/uk/?s=волонтерство (дата звернення: 01.02.2026).

4. Всеукраїнська благодійна організація «Товариство Червоного Хреста України» : офіційний сайт. URL: https://redcross.org.ua/ (дата звернення: 01.02.2026).

5. Голуб М. Якими були новини про волонтерство в медіа Волині. *Інститут масової інформації*. 07.02.2023. URL: https://imi.org.ua/blogs/yakymy-buly-novyny-pro-volonterstvo-u-media-volyni-i50617 (дата звернення: 01.02.2026).

6. Головко О. В. Волонтерство в Україні: історико-правовий аспект. *Право і безпека*. 2023. Вип. 2(89). С. 9–18. DOI: https://doi.org/10.32631/pb.2023.2.01 (дата звернення: 01.02.2026).

7. Горєлов Д. М., Корнієвський О. А. Волонтерський рух: світовий досвід та українські громадянські практики : аналіт. доп. Київ : НІСД, 2015. 36 с. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2015-02/volonter-697e4.pdf (дата звернення: 01.02.2026).

8. Горінов П. В., Драпушко Р. Г. Волонтерська діяльність в Україні: соціально-правове дослідження : монографія. Київ : Державний інститут сімейної та молодіжної політики, 2022. 240 с.

9. Госпітальєрів запідозрили в непрозорому використанні коштів: що відповіли у медбатальйоні. *ТСН*. 2024. URL: https://tsn.ua/ukrayina/skandal-iz-hospitalyeramy-chy-prykhovuye-batalyon-zvity-ta-shcho-kaze-zinkevych-3038264.html (дата звернення: 19.05.2026).

10. Дійков М. І. Історичні аспекти волонтерського руху в Україні :

матеріали до виховної роботи. Мелітополь : ДНЗ «Мелітопольське ВПУ», 2022. URL: https://naurok.com.ua/tema-istorichni-aspekti-volonterskogo-ruhu-v-ukra-ni-materiali-do-vihovno-roboti-313068.html (дата звернення: 01.02.2026).

11. Єфімова Г. В., Пащенко К. О. Роль соціальних мереж у просуванні волонтерських ініціатив та формуванні спільнот. *Проблеми економіки*. 2025. Вип. 1. С. 350–356. DOI: https://doi.org/10.32983/2222-0712-2025-1-350-356 (дата звернення: 01.02.2026).

12. Іванов В. Ф., Сердюк В. Є. Журналістська етика : підручник. Київ : Вища школа, 2006. 231 с.

13. Івасишина Т., Гладченко А. Волонтерство: семантико-когнітивні параметри поняття. *Вісник науки та освіти* . 2025. Вип. 1(31). С. 330–340. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-1(31)-330-340 (дата звернення: 01.02.2026).

14. Карпінська В. Як медіакомпанії системно залучати волонтерів та працювати з ними: досвід і поради Ukraïner. *Медіамейкер*. 2025. URL: https://mediamaker.me/yak-mediakompaniyi-systemno-zaluchaty-volonteriv-ta-praczyuvaty-z-nymy-16615/ (дата звернення: 01.02.2026).

15. Ковпак В. А. Інформаційна культура особистості як умови створення єдиного інформаційно-комунікаційного простору нації. *Держава та регіони. Серія: Гуманітарні науки.* 2014. Вип. 4(39). С. 131–133. URL: https://humanities.stateandregions.zp.ua/archive/2014/4_2014.pdf

16. Кучеров Г., Скрипник А. Позашкільна освіта сільських «Просвіт» Правобережної України (1917–1918 рр.). *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Історичні науки».* 2024. Вип. 35. С. 37–42. URL: https://journals.oa.edu.ua/Historical/article/view/4034 (дата звернення: 01.02.2026).

17. Лабораторія журналістики суспільного інтересу (Public Interest Journalism Lab) : офіційний сайт. URL: https://www.journlab.online/ (дата звернення: 01.02.2026).

18. Льюїс С. К., Вестлунд О. Актори, актанти, аудиторія та діяльність у

крос-медійній новинній роботі: матриця та програма досліджень. *Цифрова журналістика*. 2015. Т. 3, Вип. 1. С. 19–37. DOI: https://doi.org/10.1080/21670811.2014.927986 (дата звернення: 01.02.2026).

19. Мартинюк Я. До питання впливу волонтерської діяльності на соціальну згуртованість: виклики сьогодення. *Соціальна робота та освіта*. 2024. Вип. 11. С. 203–212. DOI: https://doi.org/10.25128/2520-6230.24.2.3 (дата звернення: 01.02.2026).

20. Медіацентр «Україна» : офіційний сайт. URL: https://mediacenter.org.ua/uk/ (дата звернення: 01.02.2026).

21. Нагорна Д. Технології залучення молоді до волонтерства в Україні. *Соціальна робота та освіта*. 2022. Вип. 9, № 3. С. 340–357. DOI: https://doi.org/10.25128/2520-6230.22.3.2 (дата звернення: 01.02.2026).

22. Національна соціальна сервісна служба України. Волонтерство : офіційний вебсайт. URL: https://nssu.gov.ua/volonterstvo (дата звернення: 01.02.2026).

23. Паславська О. Становлення та розвиток волонтерського руху в Україні (історико-правове дослідження). *Актуальні проблеми правознавства*. 2016. Вип. 4. С. 22–28. URL: https://appj.wunu.edu.ua/index.php/appj/article/view/92 (дата звернення: 01.02.2026).

24. Пашук В. Товариство «Просвіта». Початок практики (1868-1870). *Народознавчі зошити*. 2020. Вип. 3. С. 695–713. DOI: 10.15407/nz2020.03.695. URL: https://doi.org/10.15407/nz2020.03.695 (дата звернення: 01.02.2026).

25. Різун В. В. Теорія масової комунікації : підручник. Київ : Просвіта, 2008. 260 с.

26. Семеног О. М. Культуромівна особистість молоді у проєкті розвитку на засадах інфомедійної грамотності. *Українські студії в європейському контексті* : зб. наук. пр. 2024. Вип. 8. С. 257–268. URL: http://obrii.org.ua/usec/storage/conference/zb_vol8_2024.pdf (дата звернення: 19.05.2026).

27. Соколов Б. Волонтерський рух – каталізатор позитивних змін. *День*.

URL: https://day.kyiv.ua/ru/node/586624 (дата звернення: 01.02.2026).

28. Федоров М. Аналіз становлення волонтерської діяльності в соціальній сфері в світі та в Україні. *SWorld*. 2023. Вип. 4 (22-04). С. 71–76. URL: https://www.kspu.edu/PublisherReader.aspx?newsId=22890 (дата звернення: 01.02.2026).

29. Хворостянов Н., Ременнік Л. Примус, добра воля чи йогоїзм? Радянський стиль волонтерства в ретроспективних розповідях російських ізраїльтян. *Проблеми посткомунізму*. 2018. Т. 65, Вип. 4. С. 284–295. DOI: https://doi.org/10.1080/10758216.2016.1276842 (дата звернення: 01.02.2026).

30. Як безпечно висвітлювати роботу волонтерів – поради для медіа. Медіацентр «Україна». 19.04.2022. URL: https://mediacenter.org.ua/uk/yak-bezpechno-visvitlyuvati-robotu-volonteriv-poradi-dlya-media (дата звернення: 10.05.2026).

31. UNICEF Україна : офіційний сайт. URL: https://www.unicef.org/ ukraine/ (дата звернення: 01.02.2026).

ДОДАТОК А
СПИСОК МАТЕРІАЛІВ ПОРТФОЛІО

Телевізійні матеріали:

1. «Живий – значить потрібен». Інтерв'ю з ветераном НГУ Іваном про бій, протезування та нове життя. *Universe TV*. URL: https://youtu.be/d4P8LIFov18?si=aoW87nMH-4pC6y3c.

2. ДТП під Запоріжжям: водій ледь не згорів у власному авто. *Universe TV* . URL: https://youtu.be/sPRJoBuPu8Y?si=SPZL4UhMc2Pqpaoy.

3. Під час обстрілу люди залишилися на вулиці через закрите укриття. *Universe TV*. URL: https://youtu.be/3bdaXE6Nn2I?si=bfJcXhF4bScy9ESl.

4. Гроші на ЗСУ: мешканці Запоріжжя вийшли на акції протесту. *Universe TV*. URL: https://youtu.be/SJBlEMe2g_k?si=R9En9WkscueClybf.

5. Інтерв'ю з психологінею БФ «Схід SOS». *Universe TV*. URL: https://youtu.be/Xff5xBAITqw?si=01Rgnc9OkhsVXf9.

6. Наші волонтери, випуск 1. Огляд грілок для тіла. *Universe TV*. URL: https://youtu.be/S8i7jTCSXAE?si=9cutYyIAUECvQbrn.

7. Yfii djkjynthb? dbgecr 2/ *Universe TV*/ URL: https:||youtu/be|z0qqgC63V54&si=RojLWigUuC8uzK8x/

Інтернет-публікації:

1. Бутенко К. «Я вдома, я в Україні!». *ІЖ для початківців.* 2023. URL: https://beginner.newmedia.zp.ua/index.php/uk/krashchi-publikatsii/572-butenko-k-druga-publikatsiia.

2. Бутенко К. Головні виклики Бердянська після деокупації. *ІЖ для початківців*. URL: https://beginner.newmedia.zp.ua/index.php/uk/krashchi-publikatsii/663-holovni-vyklyky-berdianska-pislia-deokupatsii.

3. Бутенко К. Розкрита схема крадіжки на залізничній станції. Збитки перевищують мільйон гривень. *ІЖ для початківців* . URL: https://beginner.newmedia.zp.ua/index.php/uk/krashchi-publikatsii/665-rozkryta-

skhema-kradizhky-na-zaliznychnii-stantsii-zbytky-perevyshchuiut-milion-hryven.

4. Бутенко К. Боротьба з дезінформацією. Як соціальні мережі та пропаганда впливають на свідомість українців. *ІЖ для початківців* . URL: https://beginner.newmedia.zp.ua/index.php/uk/krashchi-publikatsii/664-borodba-z-dezinformatsiieiu-yak-sotsialni-merezhi-ta-propahanda-vplyvaiut-na-svidomist-.

5. Бутенко К. Ще трохи думок про відео стрілянина. *Небайдуже слово* . 2025. URL: https://ns.newmedia.zp.ua/2025/11/03/ще-трохи-думок-про-відео-стрілянина.

6. Бутенко К. Волонтерство на межі? *Небайдуже слово* . 2025. URL: https://ns.newmedia.zp.ua/2025/11/02/волонтерство-на-межі.

Мультимедійні матеріали

1. Neformat_brd. Привітання до Дня батька з вихованням молодіжного руху «Байда» : відеоматеріал для *Instagram*. 2025. URL: https://www.instagram.com/reel/DK6lu43M5m-/?igsh=cGNvajEzMHBua3Rw.

2. Neformat_brd. Солодкі листи захисникам з вихованням молодіжного руху «Байда» : відеоматеріал для *Instagram*. 2025. URL: https://www.instagram.com/reel/DKgn2GXiNO1/?igsh=cHZjdmtodXF3NSTlv.

3. Neformat_brd. Опитування мешканців Запоріжжя до Дня позашкільної освіти : відеоматеріал для *Instagram*. 2023. URL: https://www.instagram.com/reel/Cxnm_09qoxg/?igsh=Y25yeHNzdzNwaTM1.

4. Neformat_brd. Слова підтримки для людей в окупації : відеоматеріал для *Instagram*. 2023. URL: https://www.instagram.com/reel/CtuDOZ_qnqb/?igsh=Z3QwcGd6aHJhejhs.

5. Neformat_brd. «Нескорений» : інтерв'ю-допис для *Instagram*. 2023. URL: https://www.instagram.com/p/Cs89ym0KoFl/?igsh=ZG43Z3V3MDA0dXlo.

6. Neformat_brd. Опитування на тему, як гумор відповів під час війни : відеоматеріал для *Instagram*. 2023. URL: https://www.instagram.com/reel/CqlGTbGP7jQ/?igsh=eWIybm8yYzN1cG03 (дата звернення: 01.02.2026).

7. Neformat_brd. Опитування на тему, як змінився світогляд людей за рік повномасштабної війни : відеоматеріал для *Instagram*. 2023. URL: https://www.instagram.com/reel/CpAt1LsqksM/?igsh=MWdvMjZmMGVycG5sZg== (дата звернення: 01.02.2026).

8. Neformat_brd. Сюжет «Тренінг з домедичної допомоги» : відеоматеріал для *Instagram*. 2022. URL: https://www.instagram.com/reel/CmW5XByqzLQ/?igsh=bjIwdnN4cHBqOXg4 (дата звернення: 01.02.2026).

9. Neformat_brd. Опитування «Де люди беруть інформацію та чи перевіряють її на достовірність?» : відеоматеріал для *Instagram*. 2022. URL: https://www.instagram.com/reel/ClBkWwpqOAe/?utm_source=ig_web_copy_link (дата звернення: 01.02.2026).

10. Neformat_brd. «Флешмоб» до Дня захисників та захисників : відеоматеріал для *Instagram*. 2022. URL: https://www.instagram.com/reel/CjtOSD6qHIV/?utm_source=ig_web_button_share_sheet (дата звернення: 01.02.2026).

12. Neformat_brd. Опитування до Дня вчителя : відеоматеріал для *Instagram*. 2022. URL: https://www.instagram.com/reel/CjOBAK_qeit/?igsh=MXJ1dXBuYmR1dHo0ZQ== (дата звернення: 01.02.2026).

13. Neformat_brd. Опитування на тему, що запоріжжанам подобалось у Бердянську : відеоматеріал для *Instagram*. 2022. URL: https://www.instagram.com/reel/CinjkA3qtH_/?igsh=MThjOWl3bDZwMGo1Yg== (дата звернення: 01.02.2026).

14. Neformat_brd. Бердянськ – місто до та після окупації : відеоматеріал для *Instagram*. 2025. URL: https://www.instagram.com/reel/DI_C46ytKtV/?igsh=MWV6cGlyY2V6NWZwcw== (дата звернення: 01.02.2026).

ДОДАТОК Б

Професійне вдосконалення, диплом

ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ДИПЛОМ

II СТУПЕНЯ

НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

Катерина БУТЕНКО

переможець Всеукраїнського конкурсу
студентських наукових робіт
зі спеціальності «Журналістика»
у 2025/2026 н.р.

Ректор Галина ШИЛО

Наказ № 712-с від 22.05.2026 р.

Декларація

академічної доброчесності здобувача ступеня вищої освіти ЗНУ

Я, Бутенко Катерина Олександрівна, студентка 4 курсу, форми навчання денної, факультету журналістики, спеціальність «Журналістика», адреса електронної пошти katusha.butenko.2018@gmail.com

- підтверджую, що написана мною кваліфікаційна робота на тему «Концепт українського волонтерства в медіа» відповідає вимогам академічної доброчесності та не містить порушень, що визначені у ст. 42 Закону України «Про освіту», зі змістом яких ознайомлений/ознайомлена;
- заявляю, що надана мною для перевірки електронна версія роботи є ідентичною її друкованій версії;
- згодна на перевірку моєї роботи на відповідність критеріям академічної доброчесності у будь-який спосіб, у тому числі за допомогою інтернет-системи, а також на архівування моєї роботи в базі даних цієї системи.

06.06.2026 Бутенко К.О.

06.06.2026 Рогова Т.А.

ABSTRACT

The object of the scientific work is the process of media representation of overcoming the consequences of war (social, psychological and physical) through the activities of volunteer organizations and veteran initiatives.

The subject of the study is the tools and methods of creating analytical and publicistic content aimed at changing public perception of inclusion and mental health. The main aim of the research was to analyze the concept of Ukrainian volunteering in media and identify the features of its representation in the contemporary information space. It determined the accomplishment of such objectives as:

1) to analyze theoretical approaches to the concepts of volunteering and media concept in journalism studies;

2) to characterize the development of Ukrainian volunteering in wartime conditions;

3) to identify journalistic techniques and means of forming the media image of a volunteer;

4) to investigate the role of media representations of volunteering in shaping public opinion.

The creative project has a publicistic character and is implemented in the genre of a series of interviews. The project is aimed at a comprehensive study of the transformation of the volunteer movement and the mechanisms of veteran adaptation during the full-scale war.

The project consists of thematic episodes, each of which reveals a separate aspect of social resilience: from professional psychological assistance provided within charitable foundations to the processes of physical rehabilitation and social inclusion of military personnel. Special attention in the work is paid to the creation of a safe communication space and ensuring the maximum sincerity of dialogue. The author's approach is based on the use of active listening techniques and empathetic interviewing, which allows the participants to reveal complex aspects of traumatic experience in detail.

The analytical value of the work lies in the systematization of practical methods of rehabilitation and psychological stabilization, which makes it possible to consider this media product as an example of social publicism that provides the audience with effective support tools and forms new guidelines in the Ukrainian media space.

Key words: volunteering, media image, media representation, journalism, public opinion, information space.